Ἐντυπωσιακαὶ αἱ συζητήσεις, ποὺ προκαλεῖ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Πατρῶν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ ἐξεύρει τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας διὰ τὴν ἵδρυσίν του. Εὐχόμεθα αἱ ἐπαγγελίαι της νὰ πραγματοποιηθοῦν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Καθημερινῶς ἐκσποῦν καὶ νέαι ἀπεργίαι, τῶν ὁποίων ὁ ἀντίκτυπος ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου εἶναι τόσον δυσμενής. Καὶ ἐναβρύνεται συνεχῶς ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν κοινωνικήν της πολιτικήν!!!

ΚΥΡΙΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΟΚΙΜΗΝ ΤΗΣ ΑΤΟΜΟΒΟΜΒΑΣ

ΗΥΞΗΘΗ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΚΑΙΡΟΝ Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΟΥ "ΚΙΤΡΙΝΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ,, Η Λ. ΚΙΝΑ ΠΑΡΑΤΑΣΣΕΙ 80 ΕΚ. ΣΤΡΑΤΟΥ

Συντόμως θ' ἀποκτήση καὶ ὑδρογονοβόμβαν

Ο ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ ΕΓΝΩΡΙΖΕ ΤΙ ΕΚΑΝΕ...

ΠΕΚΙΝΟ.— Ὁ «Κίτρινος κίνδυνος» ἔχει σήμερα τὸ πρόσωπο τοῦ κομμουνισμοῦ τοῦ Μάο. Καὶ εἶναι ἐξόφθαλμο πὼς γιὰ τοὺς τυχοδιῶκτες ποὺ θέλουν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴ δύναμι ποὺ προσφέρουν τὰ 700 περίπου ἑκατομμύρια κινεζικοῦ λαοῦ, οἱ δυνατότητες εἶναι ἀπεριόριστες. Ἄν, μάλιστα, αὐτὴ ἡ ἀπίθανη μᾶζα ἐνισχυθῇ μιὰ μέρα μὲ πυρηνικὰ ὅπλα, ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένα ἐμπόδιο γιὰ νὰ ἀντισταθῆ στὸν κινεζικὸ κατακλυσμό, ποὺ θὰ ἔπνιγε μέσα σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα τὴν Ἀσία, τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀφρική.

Ὁ Κρούστσεφ φαίνεται πὼς τὸ εἶχε καταλάβει αὐτό. Γι' αὐτὸ καὶ πρὶν ἀπὸ τέσσαρα χρόνια, ἔκοβε κάθε εἴδους στρατιωτικὴ βοήθεια πρὸς τὴν Κίνα. Ἀλλὰ οἱ διάδοχοί του, ἀπ' ὅ,τι δείχνουν τὰ πράγματα, πρόκειται νὰ ἀνανεώσουν τοὺς δεσμοὺς μὲ τὸ Πεκίνο. Κι' ἐν τῷ μεταξύ, ἡ πρώτη κινεζικὴ ἀτομικὴ βόμβα ἐξερράγη.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΚΡΗΞΙΣ

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ἡ πρώτη ἀτομικὴ ἔκρηξις, ποὺ ἐπραγματοποιήθη πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τοὺς τεχνικοὺς τοῦ Μάο, δὲν ἐξέπληξε τοὺς διεθνεῖς παρατηρητές, οἱ ὁποῖοι τὴν περίμεναν ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη. Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ποὺ τοὺς ἐξέπληξε: ἡ διαπίστωσις ὅτι ἡ βόμβα ποὺ ἐδοκίμασαν στὶς 16 Ὀκτωβρίου οἱ Κινέζοι δὲν ἦταν ὅπως νόμισαν στὴν ἀρχή, τοῦ ἰδίου ἢ καὶ πιὸ ἀρχέγονου τύπου ἀπὸ ἐκείνην ποὺ εἶχαν ρίξει οἱ Ἀμερικανοὶ στὴ Χιροσίμα ἢ καὶ στὸ Ναγκασάκι, ἀλλὰ πολὺ πιὸ προχωρημένου. Ἡ διαπίστωσις αὐτή, προέκυψε ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν ραδιενεργῶν μορίων ποὺ κατέπεσαν, μετὰ τὴν ἔκρηξη, ὑπὸ τύπον ραδιενεργοῦ βροχῆς καὶ ποὺ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ βόμβα τῶν Κινέζων δὲν ἦταν βόμβα πλουτωνίου, ἀλλὰ βόμβα ἐμπλουτισμένου οὐρανίου 235. Καὶ τὸ συμπέρασμα ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι εἶναι, ὅτι οἱ Κινέζοι βρίσκονται στὰ πρόθυρα τῆς κατασκευῆς τῆς ὑδρογονικῆς βόμβας. Κατὰ τὴ γνώμη πράγματι τῶν Ἀμερικανῶν, οἱ Κινέζοι εἶναι ἀρκετὰ προχωρημένοι τεχνικῶς γιὰ νὰ δοκιμάσουν μιὰ τέτοια βόμβα μέσα σὲ λίγους μῆνες, ἂν τὸ θελήσουν.

Ὅλα αὐτά, μαζὶ μὲ τὸ δεδομένο τῆς δυνατότητος συγκεντρώσεως ἀπιθάνων σὲ ὄγκο στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἀνάγκασαν τὸν δυτικὸ κόσμο νὰ στρέψη τὴν προσοχή του στὸν «κίτρινο κίνδυνο» καὶ νὰ τὸν δῆ, μὲ πιὸ ξεκάθαρο μάτι, ποιὰ πραγματικὰ ἀπειλὴ ἀντιπροσωπεύει, γενικά, γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ εἰδικώτερα γιὰ τὴ Δύση.

ΤΡΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Τρία ἑκατομμύρια στρατοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ἐννέα δέκατα ἀνήκουν στὶς χερσαῖες δυνάμεις, ἰδοὺ ποιὲς εἶναι οἱ στρατιωτικὲς δυνάμεις τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας, σὲ καιρὸ εἰρήνης, ποὺ σχηματίζουν τὸν Λαϊκὸ Ἀπελευθερωτικὸ Στρατό, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει τὶς δυνάμεις ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος.

Ὁ στρατὸς αὐτός, ἐκπαιδευμένος ἄριστα, εἶναι ὠργανωμένος σὲ στρατιὲς (30 συνολικὰ) ποὺ στὴν πραγματικότητα εἶναι ὁμάδες στρατιῶν, καθεμιὰ ἀπὸ 50.000 ἄνδρες. Οἱ στρατιὲς αὐτὲς ἀποτελοῦνται ἀπὸ μεραρχίες τῶν 15.000 ἀνδρῶν, κι' αὐτὲς ἀπὸ 3 συντάγματα πεζικοῦ ἕνα σύνταγμα τεθωρακισμένων, ἕνα τάγμα ἀντιαρματικῶν, ἕνα τάγμα διαβιβάσεων, ἕνα τάγμα μηχανικοῦ, μιὰ μονάδα ἀναγνωρίσεως καὶ μιὰ μονάδα χημική.

Ἐπὶ πλέον σὲ γενικὴ ἐφεδρεία ὑπάρχουν κάπου 30 ἄλλες μεραρχίες εἰδικοτήτων: πυροβολικοῦ, τεθωρακισμένων, ἀλεξιπτωτιστῶν, ἱππικοῦ καὶ ὡρισμένος ἀριθμὸς συνταγμάτων ὄχι πλήρους συνθέσεως.

Ποιὸς εἶναι τώρα ὁ ἐξοπλισμὸς τῆς μάζας αὐτῆς, ποὺ τὰ τρία χρόνια τῆς ἐκπαιδεύσεώς της ἔχουν δώσει μιὰν ἀπίστευτη στρατιωτικὴ πεῖρα; Κατὰ μέγα μέρος εἶναι σοβιετικῆς προελεύσεως, ἰδίως ὡς πρὸς τὸ βαρὺ ὑλικό: Πυροβόλα, ἅρματα μάχης, 3 34, μέσα μεταφορικά.

Φυσικὰ ὅλο αὐτὸ τὸ ὑλικὸ εἶναι μᾶλλον πεπαλαιωμένο, ἀφοῦ ἀνάγεται εἰς τὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου τῆς Κορέας, καὶ ἔκτοτε δὲν ἀνανεώθηκε, τουλάχιστον ἀπὸ τὸ 1960 καὶ ἐδῶ, ἀφ' ὅτου δηλαδὴ ἀπεσύρθη ἡ σοβιετικὴ τεχνικὴ βοήθεια.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴ στρατιωτικὴ ἀεροπορία διαθέτει ἕναν ἀριθμὸ πτητικῶν συσκευῶν, ποὺ δὲν χωρεῖ γι' αὐτὲς κοινὸ μέτρο συγκρίσεως μὲ τὶς ἀμερικανικὲς ἢ τὶς ρωσικές: ἡ σχέσις τους εἶναι 1 πρὸς 10, καὶ ἐπὶ πλέον δὲν εἶναι τῆς σημερινῆς διεθνοῦς κλάσεως.

Τὸ ναυτικὸ εἶναι ἀκόμη πιὸ ἀσθενές: ἐλάχιστα ὑποβρύχια ρωσικῆς προελεύσεως, ταχύτατες ἀκταιωροί, περιπολικά.

Ἀλλὰ ἂν τὰ δυὸ αὐτὰ στοιχεῖα ἐμφανίζονται ἀσθενικά, τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μὲ τὸ κινεζικὸ ἐφεδρικὸ δυναμικὸ ποὺ σὲ περίπτωσι πολέμου θὰ ἔφθανε ν' ἀριθμῆ 80.000.000 ἄνδρες ἢ καὶ περισσοτέρους.

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ἡ ἁγιογράφος ΟΥΡΑΝΙΑ ΓΕΡ. ΛΑΜΠΑΤΟΥ μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ ἀριθ. 206 πλησίον Ι. Ναοῦ Παντανάσσης, μεταξὺ Φιλοποίμενος καὶ Γούναρη.

ΤΖΑΚΙ

ΣΗΜΕΡΟΝ μὲ τὴν μπριόζα ὀρχήστρα τοῦ

ΝΙΚΟΥ ΛΕΥΤΕΡΙΩΤΗ

καὶ σὲ ξένες καὶ ἑλληνικὲς ἐπιτυχίες ὁ μοντέρνος τραγουδιστὴς

ΝΙΚ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

θὰ σᾶς χαρίσουν τὸ κέφι καὶ τὴν χαρὰν

Δ)νσις ΣΠΥΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ & Σία

1—11—64 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ: ΚΟΡΙΝΘ. Α' (ιβ' 27—ιγ' 8)

«Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει»

Τοῦ αἰδεσ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Καμμιὰ ἀπὸ τὶς ἀξίες τοῦ κόσμου, φίλοι ἀναγνῶσται, δὲν μένει σταθερὴ καὶ ἀμετάβλητη. Ἔρχεται καιρός, ποὺ καὶ οἱ περισσότερον πολύτιμες πέφτουν καὶ ἐξευτελίζονται. Καὶ μάλιστα οἱ ὑλικὲς ἀξίες (χρῆμα, σπίτια, περιουσίες), παθαίνουν μερικὲς φορὲς τέτοια πτῶσι, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὰ συγκρατήσουν καὶ τὰ αὐστηρότερα μέτρα τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν οἰκονομικῶν συστημάτων. Γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὰ μαῦρα χρόνια τῆς κατοχῆς. Ἔφθασαν σὲ σημεῖο οἱ χρυσοθῆρες νὰ προσφέρουν ὁλόκληρο πουγγὶ γεμᾶτο λίρες γιὰ μιὰ ὀκᾶ σιτάρι, καὶ δὲν τὸ εὕρισκαν. Καὶ ἄλλοι ἐπούλησαν ὁλόκληρες περιουσίες καὶ προῖκες πολύτιμες καὶ κοσμήματα πολυτελέστατα καὶ οἰκόπεδα καὶ σπίτια γιὰ ἕνα φόρτωμα ἀραποσίτι καὶ γιὰ λίγα τρόφιμα, τὰ ὁποῖα σήμερα περιφρονοῦμε καὶ τὰ πετᾶμε στοὺς ντενεκέδες τῆς καθαριότητος. Καὶ ὅμως δὲν ἐβάλαμε μυαλό. Ὑπάρχουν σήμερα πολλοί, οἱ ὁποῖοι γι' αὐτὰ τὰ εὐτελῆ καὶ ἀνάξια πράγματα διαφθείρονται καὶ κολάζονται θανάσιμα. Τί λέγω; Γίνονται ἐγκλήματα, ἀποτρόπαια καὶ φοβερά. Ἐγκλήματα, γιὰ μιὰ σπιθαμὴ γῆς! Ἀλήθεια πόσο δίκηο εἶχε ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς ὅταν ἔλεγε: «Ὁ Διάβολος μᾶς σέρνει στὴν κόλασι μὲ ἁλυσίδα ποὺ μᾶς βάζει νὰ τὴ φτιάνουμε οἱ ἴδιοι μὲ ὅλα τὰ πονηρὰ καὶ φθαρτὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου αὐτοῦ». Ἡ ἀλήθεια πάντως εἶναι μία: ὅτι ὅλα τὰ πράγματα αὐτοῦ τοῦ κόσμου καὶ ὅλες οἱ ἀξίες του καὶ ὅλα τὰ ἀγαθά του ποὺ τὰ θεωροῦμε πολύτιμα καὶ στηρίζουμε ἐπάνω σ' αὐτὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ «εἶναι» μας, στὴν οὐσία εἶναι πράγματα ἐφήμερα καὶ φθαρτά, ποὺ ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Καὶ μάλιστα ἂν σκεφθοῦμε ὅτι τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν συνοδεύουν τὸν ἄνθρωπο μετὰ τὸν θάνατον καταλαβαίνουμε πόσον μάταια καὶ ἀπατηλὰ εἶναι. Καὶ ὄχι μόνον τὰ ὑλικὰ πράγματα εἶναι ἀνάξια, ἀλλὰ καὶ τὰ πλεῖστα ἀπὸ τὰ πνευματικὰ δημιουργήματα τῶν ἀνθρώπων. Σκέψεις, ἀποφάσεις, σχέδια, συστήματα, μελέτες φιλοσοφικές, θεωρίες, συγγράμματα καὶ διάφορα ἄλλα... ἔρχεται καιρὸς ποὺ γηράσκουν, ποὺ παρέρχονται καὶ λησμονοῦνται. Στὴν οὐσία λοιπὸν καὶ αὐτὰ ὅλα εἶναι ἐφήμερα καὶ προσωρινά. Ἄλλωστε, ποιὰ θέσι καὶ ποιὰ ἀξία εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν αὐτὰ στὴν αἰωνιότητα καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

—Μὰ καλά. Ὅλα πέφτουν; Ὅλα εἶναι ἀνάξια καὶ ἐφήμερα; Ὅλα; Ὅλα τὰ ἀνθρώπινα καὶ τὰ γήϊνα, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα, ἀπὸ τὴν ΑΓΑΠΗ. «Η ΑΓΑΠΗ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΚΠΙΠΤΕΙ» γράφει ὁ θεῖος Παῦλος στὴν ὡς ἄνω σημειουμένη περικοπὴ ποὺ θὰ ἀκούσουμε καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν ὡραιότερο καὶ τελειότερο ὕμνο τῆς ἀγάπης. Ποτὲ δὲν χάνει τὴν ἀξία της, ποτὲ δὲν πέφτει, ὅπως πέφτουν στὰ χρηματιστήρια οἱ ἀξίες καὶ οἱ μετοχές. Μένει πάντα ἀνόθευτη καὶ ἀναλοίωτη καὶ σταθερή. Νικάει τὸ θάνατο, ξεπερνάει τὸν τάφο καὶ προχωρεῖ θριαμβευτικὰ στὴν αἰωνιότητα. Οὔτε αἰῶνες τὴν ἐπηρεάζουν, οὔτε συνθῆκες καὶ καταστάσεις, οὔτε τίποτε. Στέκει πάρα - πάνω καὶ ἀπὸ τὸ προφητικὸ χάρισμα, ποὺ ἔρθη καιρὸς νὰ σταματήση καὶ νὰ καταργηθῆ. Πάρα πάνω ἀπὸ τὸ χάρισμα τῆς γλωσσολαλιᾶς, διότι καὶ αὐτὸ θὰ παύση, ὅπως καὶ ἔπαυσε στὶς ἡμέρες μας. Καὶ γενικὰ πάρα - πάνω ἀπὸ κάθε γνῶσι καὶ κάθε ἱκανότητα, διότι θὰ ἔρθη καιρὸς ποὺ αὐτὰ ὅλα θὰ σβήσουν καὶ θὰ καταργηθοῦν, ὅταν βέβαια εὑρεθοῦμε μπροστὰ στὸ Θεὸ ποὺ εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια καὶ ἡ μόνη γνῶσις καὶ τὸ ἀληθινὸν φῶς. Ἡ ἀγάπη ὅμως καὶ μπροστὰ στὸ Θεό, μένει ἀξία σταθερὴ καὶ ἐνώπιον Αὐτοῦ ξελαμπικάρει καθαρότερα καὶ στεφανώνεται αἰώνια. Καὶ συμβαίνει αὐτὸ διότι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη καὶ ἑπομένως ἡ ἀγάπη, ὅταν εἶναι γνήσια καὶ πραγματικὴ ὅπως ὁ Θεὸς τὴν θέλει, ποτὲ δὲν χάνεται, ἀλλὰ μένει καὶ σώζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἁγιάζει. Τί μεγάλο πρᾶγμα εἶναι, φίλοι ἀναγνῶσται, νὰ φύγουμε ἀπ' αὐτὴ τὴν παληοζωή, στολισμένοι ἀπὸ τὸν αἰώνιον αὐτὸν θησαυρὸν τῆς ἀγάπης! Ἀρκεῖ ὅμως εἴπαμε νὰ εἶναι ἀγάπη πραγματική, ἁγνὴ καὶ σύμφωνη μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι ὅπως τὴν ἐννοεῖ ὁ καθένας καὶ τὴν πιστεύει. Τότε φεύγει ἕτοιμος καὶ πηγαίνει κατ' εὐθεῖαν στὸ Θεό, ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ θὰ λάβη τὸν στέφανον τῆς αἰωνίου ζωῆς. Παραδείγματα ἔχουμε ὅλους τοὺς ἁγίους τῆς πίστεως, μάλιστα δὲ τοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ πάντοτε τὴν 1ην Νοεμβρίου καὶ οἱ ὁποῖοι κατὰ τρόπον ὑποδειγματικὸν ἀφιέρωσαν τὴ ζωή τους ὁλόκληρη στὸ ὑψηλὸ ἰδανικὸ τῆς ἀγάπης, καὶ δὲν ἔχασαν. Ἀπεναντίας ἐδοξάσθηκαν ἀπὸ τὸν Θεὸν μὲ τὴν ἁγιότητα καὶ τιμῶνται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ο ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟΣ ΚΑΤΕΞΟΥΣΙΑΣΜΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Ὁ ἄνθρωπος δικαιώνει τὴν ὕπαρξί του μόνον σὰν ἐλεύθερα προσωπικότης. Ἡ ζωὴ τότε παίρνει νόημα καὶ ἀξία, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀγωνίζεται γιὰ κάτι πιὸ πέρα καὶ πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἡδονὴ καὶ τὸ ψωμί. Ζωὴ ἀνθρώπων, σὰν ἀνθρώπων, σημαίνει «ζωὴ ἐν ἐλευθερίᾳ». Χωρὶς αὐτήν, ὁ ἄνθρωπος καταντᾶ τὸ τελειότερο τῶν «πιθηκοειδῶν μαστοφόρων». Μ' αὐτὴ γίνεται θαυμάτων δημιουργός!

Ἀλλὰ δὲν χρειάζεται νὰ συμβουλευθῆ κανεὶς τὸ πολιτικὸ βαρόμετρο, γιὰ νὰ διαπιστώση, ὅτι ἡ ἐλευθερία κινδυνεύει. Κινδυνεύει τὸν κίνδυνο τῶν κινδύνων. Κινδυνεύει μέσα μας! Εἶναι ὑποτονικὸ τὸ ἐνδιαφέρον μας γι' αὐτήν. «Κάτι σὰν νὰ δείχνη ὅτι ἔχει κουρασθῆ καὶ ἡ ἴδια ἡ ἐλευθερία...». Κουράστηκε ἀπὸ μᾶς, ποὺ ἔχομε τὸ προνόμιο μέσα στὴ Δημιουργία νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι. Αὐτὴ ὅμως ἡ ἑκουσία ἀπώλεια τῆς ἐλευθερίας εἶναι ὁ ἔσχατος κίνδυνος γιὰ τὸν ἄνθρωπο! Ἰδιαίτερα, ἐτόνισεν αὐτὴν τὴν ἀπειλὴ τὸ τρομακτικὸ φάσμα τοῦ πολιτικοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ. Ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι ἀφήνονται νὰ ὑποταχθοῦν σὲ μιὰ ἐξουσία, ποὺ ἔχει ἐπάνω τους ἀπόλυτη ἐπιβολή. Στὸ στόμα τοῦ ἱεροεξεταστοῦ βάζει ὁ Ντοστογιέφσκι τὰ λόγια ποὺ ἐκφράζουν καθαρὰ τὸ φαινόμενο τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ κατεξουσιασμοῦ: «Οἱ ἄνθρωποι θὰ φέρνουν σὲ μᾶς τὶς πιὸ βασανιστικές, τὶς πιὸ μυστικὲς ἀμφιβολίες τῆς συνείδησής τους, ὅλες, ὅλες θὰ τὶς φέρνουν σὲ μᾶς καὶ μεῖς θὰ τὶς λύνουμε ὅλες καὶ θὰ πιστεύουν μὲ χαρὰ τὶς λύσεις μας, γιατὶ θὰ τοὺς ἀπαλλάσσουμε ἀπὸ τὴ μεγάλη ἔγνοια καὶ τὸ βαρὺ βασανιστήριο τῆς προσωπικῆς ἐλεύθερης ἀπόφασης».

★

Εἶναι πολλὲς οἱ μορφὲς τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ ἐξαναγκασμοῦ. Δὲν θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸν ὁλοκληρωτισμὸ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Ὁπωσδήποτε, πάντως, ἀποτέλεσμα ἐθελοδουλείας εἶναι. Γιατί, ὅταν ἐπικούρειος εἶναι ἡ ἰθύνουσα νοοτροπία τῆς ζωῆς μας, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ἐπαναλάβετε τὰ λόγια, ποὺ ἔγραφε ὁ Δάντης στὴν εἴσοδο τῆς Κολάσεως: «Lasciate ogni speranza». Ἀφήσατε κάθε ἐλπίδα, ὅταν θελήσετε νὰ μετρήσετε τὴν ἐλευθερία σὲ χιλιόγραμμα τροφίμων καὶ σὲ διασκεδάσεις. Αὐτὰ — ἄρτον καὶ θεάματα — τὰ εἶχεν ὁ Ρωμαϊκὸς λαὸς ἄφθονα, ἀκριβῶς ὅταν εἶχε καταντήσει δοῦλος! Πρόσφατο, ἄλλως τε, εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς ὁμαδικῆς ἐθελοδουλείας ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων στὸ νατσιστικὸ πρόγραμμα.

Ἡ ἐξήγησις τῆς ἐθελοδουλείας ὑπάρχει. Ἁπλούστατα τὴν ἐξηγεῖ ἡ ζυγαριὰ τῆς σκοπιμότητος. «Ἂς πάρωμε τὴν συμπαθεστέραν περίπτωσιν. Τὴν περίπτωσιν τῶν τεσσάρων, πάνω - κάτω, ἑκατομμυρίων ἀνέργων, ποὺ εἶχε τότε ἡ Γερμανία. Εἰς αὐτοὺς ὁ Χίτλερ προσέφερε τὴν δυνατότητα νὰ εὕρουν ἐργασίαν. Τὸ δρᾶμα τῆς ἀνεργίας, ἀπὸ τὰ φοβερώτερα ποὺ ὑπάρχουν — εἶναι, βέβαια, πολὺ κακὸς σύμβουλος. Τὸ γεγονός, πάντως, εἶναι, ὅτι ὁ Γερμανὸς ἄνεργος ἐπῆρε στὰ χέρια του τὴν ζυγαριά. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἡ ἐλευθερία καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ εὕρεσις ἐργασίας. Μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ἡ πλάστιγξ ἔκλινε πρὸς τὸ δεύτερον. Ἀνθρωπίνως κατανοητόν, ἴσως. Πάντως, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔπαυσε νὰ εἶναι ἄνεργος, ἔπαυσεν, ὅμως, νὰ εἶναι ἄνθρωπος». Παρεδόθη στὸν ὁλοκληρωτισμὸ τοῦ «Φύρερ»!

★

Μία ἄλλη φάσις τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ εἶναι ὁ μιμητισμὸς τῶν μαζῶν. Τὸν ζητοῦμε ἔντονα στὰ δικά μας χρόνια. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος εὔκολα παραδίδεται καὶ ἀκολουθεῖ τυφλὰ τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ σύγχρονα εἴδωλα, ποὺ θὰ κατακτήση τὸ θαυμασμό του. Ἀκολουθεῖ ἕνα «τύπο», ἕνα πρότυπο, ἕνα ἥρωα. Καὶ εἶναι συνεπῆ τὰ πλήθη στὴ λατρεία των. Εἶναι πιστὰ στὸ θαυμασμό τους. Παραδίδουν τὰ προσωπικά τους γοῦστα, τὶς προτιμήσεις τους, τὶς κρίσεις τους στὸ εἴδωλό τους. Μιμοῦνται ντύσιμο, χτένισμα, μορφασμούς, χειρονομίες. Ἀντιγράφουν τὶς πιὸ ἐκνευριστικὲς λεπτομέρειες τῆς ζωῆς τῶν ἰνδαλμάτων. Γι' αὐτὸ θεωρεῖται ὁ μιμητισμὸς ἡ πιὸ διαδιδομένη μορφὴ ὁλοκληρωτισμοῦ στοὺς καιρούς μας.

Σήμερα, ἡ κάθε λογῆς στὰρ γίνεται «πολιτισμός». Ὅ,τι τὴν

——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΜΕΛΕΤΗ

Ο ΙΚΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ παιδιάτρου κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΠΑΡΧΑ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω δύο ἄρθρα τοῦ παιδιάτρου τῆς πόλεώς μας κ. Νικολάου Πάρχα σχετικὰ μὲ τὸν ἴκτερον τῶν νεογεννήτων καὶ τῶν προώρων. Ὁ κ. Πάρχας θεωρεῖται εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους ὡς ὁ μοναδικὸς παιδίατρος, ἔχων ἐκτελέσει ἄνω τῶν 650 ἐπεμβάσεων ἐπὶ νεογεννήτων καὶ προώρων πασχόντων ἐξ ἰκτέρου καὶ ἔχει δημοσιεύσει σχετικὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας. Ἡ πρώτη ἐν Πάτραις ἀφαιμαξομετάγγισις ἐγένετο ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1961 ἐπὶ προώρου νεογεννήτου, πάσχοντος ἐξ ἰκτέρου, ἔκτοτε δὲ σειρὰ νεογνῶν ἔτυχον εἰς τὴν πόλιν μας τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σωτηρίου αὐτῆς ἐπεμβάσεως. Ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ θεραπευτικὴ ἀντιμετώπισις τοῦ ἰκτέρου τῶν νεογεννήτων διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ αἵματος ἀποτελεῖ νέαν, ἀλλ' ἐπαναστατικὴν μέθοδον εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἰατρικῆς Ἐπιστήμης, θεωροῦμεν λίαν ἐπίκαιρον τὴν δημοσίευσιν τῶν σχετικῶν μὲ τὸ θέμα συγχρόνων ἐπιστημονικῶν ἀντιλήψεων πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ ἀναγνωστικοῦ μας Κοινοῦ, ὑπὸ ἐπιστήμονος εἰδικῶς ἀσχοληθέντος μὲ τὸ θέμα. Ὡς ἐκ τούτου, τὰ ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν, ἀποτελοῦν ἕνα ἀπάνθισμα πείρας τοῦ συγγραφέως, ὅστις, ὡς ἐσωτερικὸς ἰατρὸς εἰς τὸ τμῆμα νεογεννήτων καὶ προώρων τοῦ Μαιευτηρίου «Ἀλεξάνδρα» Ἀθηνῶν, εἶχε τὴν εὐκαιρίαν, ἐργαζόμενος, νὰ μελετήσῃ τὴν πληθώραν τῶν περιστατικῶν. Λόγῳ δὲ τοῦ ὑψίστου ἐνδιαφέροντος τοῦ θέματος, φρονοῦμεν ὅτι εἰς τὰ ἄρθρα, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν, οἱ ἀναγνῶσται μας θὰ εὕρουν τὴν λύσιν πολλῶν προβλημάτων των.

Ἡ τεραστία πρόοδος τῆς Ἰατρικῆς, μεταπολεμικῶς, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ριφθῇ πλήρες φῶς ἐπὶ πολλῶν νοσηρῶν καταστάσεων τῆς νεογνικῆς ἡλικίας καὶ τῶν προώρων, τῶν ὁποίων καταστάσεων ἡ αἰτία ἦτο μέχρι τότε ἄγνωστος καί, κατὰ συνέπειαν, ἡ θεραπεία δὲν ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη. Ἀληθῆ ἔκπληξιν προεκάλεσεν εἰς τοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους ἡ διευκρίνησις τῆς αἰτίας τοῦ ἰκτέρου τῶν νεογεννήτων, ὁ ὁποῖος μέχρι τοῦ ἔτους 1957, ἐν Ἑλλάδι τοὐλάχιστον, εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ἢ τὸν θάνατον τοῦ νεογεννήτου ἤ, εἰς περίπτωσιν ἐπιβιώσεως, τὴν ἐφ' ὅρου ζωῆς διανοητικὴν ἀναπηρίαν.

Τὸ νεογέννητον καὶ τὸ πρόωρον θὰ ἐμφανίσουν τὴν τρίτην περίπου ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των τὸν λεγόμενον φυσιολογικὸν ἴκτερον, ὁ ὁποῖος ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις ἐξέρχεται τοῦ φυσιολογικοῦ του ὁρίου, καθιστάμενος πλέον παθολογικὸς καὶ συνεπῶς ἐπικίνδυνος. Εὐτυχῶς, δὲν ἐμφανίζεται ἐκτροπὴ τοῦ φυσιολογικοῦ ἰκτέρου πρὸς τὴν παθολογικὴν πλευράν, ἄν, ὅπως ἐλέχθη, δὲν ὑφίσταται πρὸς τοῦτο ἡ ἀπαραίτητος προϋπόθεσις. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἐπὶ μικροῦ ἀριθμοῦ νεογεννήτων παρατηρεῖται παθολογικὸς ἴκτερος καὶ συγκεκριμένως, σύμφωνα μὲ τὰ τελευταῖα στατιστικὰ δεδομένα τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, βαρὺς ἴκτερος, θέτων εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν τοῦ νεογεννήτου καὶ κατὰ μεγαλύτερον λόγον τοῦ προώρου νεογνοῦ, ἐμφανίζεται ἐπὶ μὲν τῶν ὡρίμων εἰς ἀναλογίαν πέντε τοῖς χιλίοις, ἐπὶ δὲ τῶν προώρων ἡ ἀναλογία ἀνέρχεται εἰς εἴκοσι τοῖς χιλίοις.

Καὶ ὁ μὲν φυσιολογικὸς καλούμενος ἴκτερος ἐμφανίζεται περὶ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεως, διαρκεῖ τρεῖς περίπου ἡμέρας καὶ θεραπεύεται μόνος του, χωρὶς τὴν ἀνάγκην φαρμάκων καὶ χωρὶς νὰ ἐπηρεάση καθόλου τὸ νεογέννητον. Διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ ὅμως παθολογικὸς ἴκτερος πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μία ἀπὸ τὶς ἑξῆς προϋποθέσεις:

1. Ἀσυμβατότης αἵματος μεταξὺ μητέρας καὶ παιδιοῦ ὡς πρὸς τὸν λεγόμενον παράγοντα ρέζους.
2. Ἀσυμβατότης αἵματος μεταξὺ μητέρας καὶ παιδιοῦ ὡς πρὸς τὶς ὁμάδες αἵματος.
3. Εὐαισθητοποίησις τοῦ αἵματος τῆς μητρὸς ἐκ προηγουμένης μεταγγίσεως αἵματος ἀσυμβιβάστου ὡς πρὸς τὸν παράγοντα ρέζους.
4. Ἴκτερος ἄνευ ἀσυμβατότητος παρατηρούμενος κυρίως εἰς τὰ πρόωρα νεογνά, ὀφειλόμενος μὲ ἐλαττωματικὴ λειτουργία τοῦ ἥπατος.
5. Μερικὴ ἢ ὁλικὴ ἔλλειψις ἑνὸς ἐνζύμου ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο γονέων μεταβιβαζομένη εἰς τὸ νεογνόν. Καὶ
6. Εἰσπνοὴ τοξικῶν διὰ τὸ αἷμα τοῦ νεογεννήτου οὐσιῶν, κυρίως ναφθαλίνης.

Ἀνάλυσις τῶν προϋποθέσεων:

1. Ἡ ἀσυμβατότης τοῦ παράγοντος ρέζους:

Μέχρι τοῦ ἔτους 1939, οἱ θάνατοι τῶν νεογεννήτων ἀπὸ ἴκτερο παρέμεναν ἀνεξήγητοι ἀπὸ ἀπόψεως αἰτιολογίας. Εἶχε, ὅμως, παρατηρηθῆ, ὅτι οἱ θάνατοι αὐτοὶ συνέβαιναν σὲ νεογνὰ μητέρων μὲ πολλοὺς προηγουμένους τοκετούς. Εἶχαν ἐπίσης γεννηθῆ ἀνησυχίες γιατὶ σὲ μερικὲς γυναῖκες τὰ παιδιὰ πέθαιναν τὸν 7ο ἢ 8ο μῆνα τῆς κυήσεως, πρὶν ἀκόμη γεννηθοῦν. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ οἱ ἔρευνηταὶ διὰ πειραμάτων ἀπέδειξαν τὴν ὕπαρξιν μιᾶς οὐσίας εἰς τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὁποίαν ὠνόμασαν παράγοντα ρέζους. Αὐτὴ εὑρίσκεται εἰς τὸ αἷμα τῶν ἀνθρώπων εἰς ποσοστὸν 85—90% καὶ τὰ ἄτομα αὐτὰ ὀνομάζονται θετικά. Τὸ ὑπόλοιπον ποσοστὸν τῶν 10—15% ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἡ οὐσία αὐτὴ ἐλλείπει, ὀνομάζονται ρέζους ἀρνητικά. Ἐὰν μία σύζυγος ρέζους ἀρνητικὴ ἔχῃ σύζυγον θετικόν, τὸ παιδὶ τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ γεννηθῇ θὰ εἶναι θετικόν, διότι τὸ θετικὸν εἶναι ἰσχυρότερον τοῦ ἀρνητικοῦ. Εἶναι, λοιπόν, βέβαιον, ὅτι μετὰ τὴν δευτέραν ἐγκυμοσύνην, λόγῳ τῆς ἐπερχομένης εὐαισθητοποιήσεως τοῦ αἵματος τῆς ἀρνητικῆς μητέρας ἀπὸ τὸ θετικὸν τέκνον, ὅτι τὸ τρίτον τέκνον ἔχει μεγάλην πιθανότητα νὰ ἐμφανίσῃ βαρὺν ἴκτερον. Ἐὰν ὁ πατὴρ εἶναι ἀρνητικὸς καὶ ἡ μήτηρ θετική, οὐδεὶς κίνδυνος γιὰ τὸ παιδὶ ὑπάρχει εἰς οἱανδήποτε ἐγκυμοσύνην, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἕνας ἐκ τῶν ἄλλων παραγόντων. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ γονεῖς εἶναι θετικοὶ ἢ ἀρνητικοί, πάλιν οὐδεὶς κίνδυνος γιὰ τὸ παιδὶ ὑπάρχει, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐνῷ καὶ οἱ δύο γονεῖς εἶναι θετικοί, τὰ παιδιά τους πεθαίνουν πρὶν ἀκόμη γεννηθοῦν περὶ τὸν 7ον ἢ 8ον μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης. Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν συμβαίνει τὸ ἑξῆς, ὅταν οἱ ἐνδομήτριοι θάνατοι δὲν ὀφείλωνται εἰς ἄλλους λόγους: Ἐπειδὴ ὁ παράγων ρέζους δὲν εἶναι ἑνιαῖος, ἀλλὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ μωσαϊκὸν ἀντιγόνων, λόγοι κληρονομικότητος καθορίζουν πλέον τὸν συνδυασμὸν τῶν ἀντιγόνων, ποὺ κληρονομοῦνται ἀπὸ τὸ παιδί, οἱ δὲ δυνατοὶ συνδυασμοὶ ἐκ τῆς ἑνώσεως τῶν μητρικῶν καὶ τῶν πατρικῶν ἀντιγόνων ἀνέρχονται εἰς 78. Τότε ἐπιβάλλεται λεπτομερέστερος ἔλεγχος καὶ ἀκριβὴς προσδιορισμὸς διὰ τῆς ἐξετάσεως αἵματος ἀμφοτέρων τῶν γονέων καὶ κυρίως τοῦ πατρός.

2. Εὐαισθητοποίησις τῆς μητρὸς ἐκ προηγουμένης μεταγγίσεως αἵματος:

Ὅπως εἰς τὴν προηγουμένην περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ μήτηρ εὐαισθητοποιεῖται, ἔτσι καὶ ἐὰν εἰς μίαν γυναῖκα γίνῃ μετάγγισις ἀσυμβάτου αἵματος ὡς πρὸς τὸν παράγοντα ρέζους, ἐπέρχεται εὐαισθητοποίησις, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἴκτερος θὰ ἐμφανισθῇ ἀπὸ τὸ πρῶτο παιδί.

3. Ἀσυμβατότης ὁμάδων αἵματος:

Ὁ δικαιολογημένος ἐνθουσιασμὸς τῶν ἐρευνητῶν ἐκ τῆς λύσεως τοῦ προβλήματος τοῦ ἰκτέρου τῶν νεογνῶν μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ παράγοντος ρέζους δὲν διήρκεσε πολύ. Καὶ τοῦτο, διότι

——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

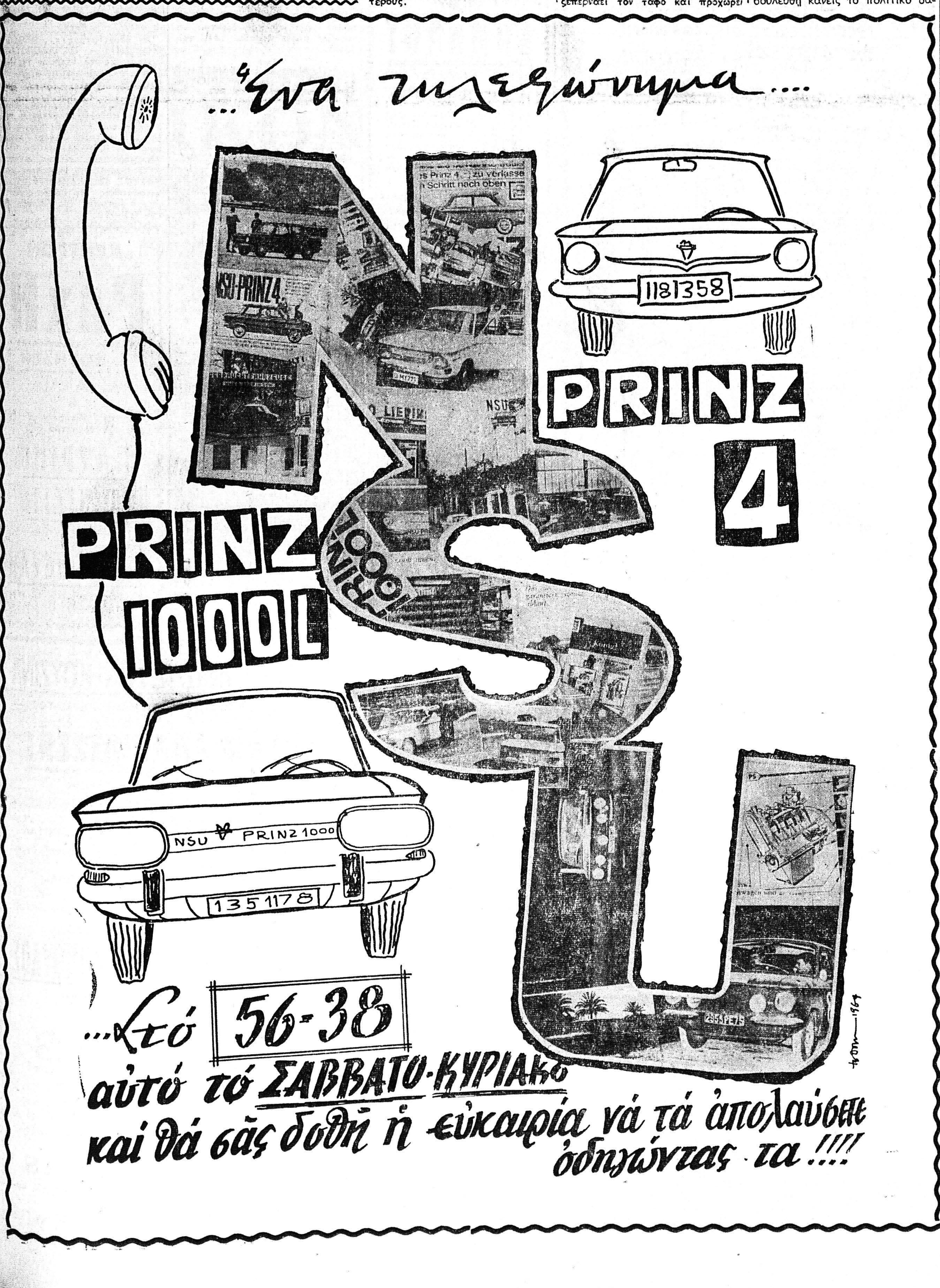

Ἀποχωρήσασα ἐκ τοῦ κομμωτηρίου Μαρίας Ρένας, γνωρίζω στὴν ἀξιότιμον Πελατεῖαν μου, ὅτι ἐγκαθίσταμαι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 269 (ΣΤΟΑ ΦΟΥΝΤΑ)

συνεργαζομένη μὲ τὴν αἰσθητικὸν κυρίαν

ΛΟΥΪΖΑΝ ΚΟΥΚΟΥ

Ἐλπίζω ὅτι θέλω τύχει, ὡς καὶ πρότερον, τῆς ἰδίας ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς ἐκλεκτῆς μου Πελατείας.

Ἡ νέα μας φίρμα εἶναι: ΣΑΛΟΝΙ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΛΟΥΪΖΑ ΚΟΥΚΟΥ - ΜΑΡΙΑ ΛΑΛΙΩΤΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 269 (ΣΤΟΑ ΦΟΥΝΤΑ)

ΑΣΤΕΡΙΑ

(ΠΑΡΑΛΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΟΥ)

Εὐχάριστο Σαββατοκύριακο μὲ τὴν ἑξαμελῆ ὀρχήστρα

ΒΑΦΕΙΑΔΗ - ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗ

τὴ γνωστή σας ντιζὲζ ΠΑΟΛΑ

στὰ νέα της σουξὲ καὶ τὸν τραγουδιστὴ

ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΝΙΑΤΗ

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 64—62

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

KELVINATOR

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.

ΚΑΝΑΚΑΡΗ 85, ΤΗΛ. 31-45 & 59-55

ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ